

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Nicolao Alexandrino Patriarchæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

quantum fieri poterit, sine gravi scandalo aliorum, ita quod non rumpatur nervus ecclesiasticæ disciplinæ; quæ nervo propterea comparatur, ut dissolvi non debeat, sed possit inflecti cum necessitas postularit. in quo quanto benignius nos vobis defertimus, tanto vos illis benignius defertis, quorum providentiæ cuncta quæ ad hunc spectant articulum ab initio commissimus moderanda. Quod si non omnes in exequendis potueritis interesse, duo vestrum ea &c. Datum ut in alia per totum.

ROFFRIDO TITVLI
sanctorum Marcellini & Petri Presbytero
Cardinali Casinensi Abbati, & magistro
Roberto de Alberto.

Cum causam quæ inter monasterium Casemarij & Ecclesiam Marsicanam, super eo quod quædam permutatio de Ecclesiis de Pertuso & sancti Nicolai de Capellis facta in ejusdem monasterij præjudicium dicebatur, dilectis filiis Priori de Furca & Vicedomino Verulano duxerimus committendam, ipsi testes utriusque productos recipere curaverunt. Verum attestationibus publicatis, ceperunt prædicti testes constanter asserere se nequaquam ut scriptum fuerat deposuisse, quod parati erant interposito juramento firmare. Vnus quoque iudicum prædictorum per suas nobis litteras intimavit dicta ipsorum testium per scriptoris incuriam vel malitiam aliter quam testes deposuerint conscripta fuisse. Propter quod ex parte monasterij fuit nobis humiliter supplicatum ut eidem in tanto gravamine succurrentes, interrogari prædictos testes iterum faceremus. Sed ad hoc fuit ex adverso propositum quod cum publicatis attestationibus dicta testium partes didicerint, dicti testes interrogari super veteri articulo secundum juris ordinem non debebant, eò quod possent de facili subornari; maximè cum eorum dictum super hujusmodi articulo esset inutile, quod forent in singulis assertionibus singulares. Sed nec iudici esset in hac parte credendum, cum id quod præmissum est absque collegæ sui conniventia scripserit, & suam videatur turpitudinem allegare. Nos ergo in hoc æquitatem sequi volentes, discretionem vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus si personæ testium tales sunt de quibus ne pejerare velint meritò præsumatur, & prædicti iudices vel alter eorum, saltem reliquo nequaquam contradicente, de veritate di-

Tom. II.

cenda qualiter testes deposuerint supradicti præstare voluerint juramentum, vos eorum juramento recepto, ea quæ ipsi vel supradicti testes super illo articulo dixerint fideliter conscribatis, sub sigillis vestris eadem ad nostram præsentiam remittentes, ita videlicet ut nullum ex hoc alterutri parti præjudicium generetur. Nos etenim postquam eorum dicta inspexerimus diligenter, in eodem negotio, prout expedire viderimus, procedemus. Datum Laterani x v. Kal. Aprilis, an. duodecimo.

NICOLAO ALEXANDRINO
Patriarche.

Fraternitatem tuam in Domino commendamus quod in medio pravæ ac perversæ positus nationis, quasi lilium inter spinas devotionis odorem emittis, & ab uberibus sanctæ Romanæ Ecclesiæ matris tuæ te ac eos qui pro Christi nomine captivi tenentur nihilominus servitute postulas consolari, quorum te angit angustia & scandalum sæpe urit. Deus autem patientiæ ac solatiij te ac illos consolari dignetur, & omni gaudio & pace repleat in credendo, ut in spe ac virtute sancti spiritus abundetis ad æternæ satietatis gaudia perventuri. Licet igitur ipsi variis tribulationibus affligantur, tu tamen, tamquam pius pater & pastor, eosdem ad patientiam non desinas exhortari, ne in tribulationibus ipsis deficient: quia id quod in presenti est momentaneum & leve tribulationis ipsorum, supra modum in sublimitate æternæ gloriæ pondus operabitur in eisdem. Non enim sunt condignæ passionis hujus temporis ad futuram gloriam quæ revelabitur in nobis, juxta quod Apostolus protestatur. Hi sanè qui tribulationes pro Christi nomine patiuntur, procul dubio conregnabunt, si tamen fiduciam & gloriam spei usque ad finem contineant inconcussam. Virtutum enim tribulatio est adjutrix, & auditui dat vexatio intellectum. Æternitatis namque præmia præstolantes, ex adversitatibus sumunt vires; quia crescente pugna, sibi manere victoriam non ambigunt gloriosam. Sic equidem desideria electorum ex adversitate proficiunt dum præmuntur, sicut ignis flatu premitur ut excrescat, & ex eo quod extingui cernitur roboratur. Tu ergo, venerabilis frater, omne gaudium æstimato cum in varias tentationes incideris, sciens quod tribulatio patientiam operatur, patientia probationem, probatio verò spem, spes autem non confundit. Fidelis autem

Epist. 12.
Littera consolatoria scribitur.

Q9

Deus, qui te non patietur tentari supra id quod potes, sed faciet etiam cum tentatione proventum, ut valeas sustinere. Itaque confortare in Domino & in potentia virtutis ipsius, qui etsi te ad modicum dereliquit, educet tamen quasi lumen justitiam tuam & iudicium tuum tamquam meridiem, cum venerit cum senatoribus terræ, & impij tunc in tenebris conticefcent. Nos enim, qui secundum Apostolum cum infirmantibus infirmamur & cum scandalizatis exurimur, tibi & ipsis, quantum paraclitus concesserit spiritus, consolationis suffragia, curabimus impertiri, sperantes in eo qui diebus istis novissimis antiqua cepit miracula innovare quod circa vos mirabiliter & misericorditer operabitur ad laudem & gloriam nominis sui, quod est benedictum in secula seculorum. Datum Laterani x. Kal. Aprilis, pontificatus nostri anno duodecimo.

EPISCOPO PATAVIENSI,
& Abbati de Bovinrgardenberg
Pataviensis diocesis.

Epist. 13.
De eo qui monachus factus est consentu uxoris
Cap. Veniens.
De convet. conjugator.

Veniens ad presentiam nostram dilectus filius L. lator presentium nobis humiliter intimavit quod cum olim intrandi monasterium propositum concepisset, pluribus sacerdotibus, Militibus, & alijs bonis viris presentibus apud uxorem suam precibus institit ut super hoc suum impertiretur assensum, eisdem Presbyteris primitus exoratis ne prefata mulieri exponerent quod & ipsam oporteret derelinquere seculum si viro suo daret licentiam ad monasterium convolandi. Cumque ipsam mulierem ne ab ea discederet vice mutua precaretur, ipse asserens quod nisi ab ea possit super hoc obtinere licentiam, non solum ei se inutilem redderet, sed etiam toti mundo, illa deinde tam ipsius quam multorum astantium precibusque devicta, caput ejus altari supposuit manu sua, qui ea presente tonsoratus ibidem monasterium adiit, & finito probationis tempore professionem fecit solemniter monachalem, illa vero in seculo remanens, inhonestos amatores admisit. Unde idem L. metuens ne suæ continentia illius incontinentia imputetur, an in monasterio perseverare debeat a nobis consilium postulavit. Quocirca discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus quatenus si est ita, predictum L. in monasterio quod intravit absque inquietatione cujusquam perseverare liberè permittatis. Licet enim videatur in hoc non modicum deliquisse

quod captiosè asseruit quia nisi sibi eadem mulier consentiret, tam sibi quam toti mundo se inutilem redderet, & cum Presbyteros exoravit ne predictæ mulieri exponerent quod eandem relinquire seculum oporteret si fortè licentiam daret viro, ex quo tamen eadem mulier caput viri altari sponte supposuit, & postmodum, sicut asseritur, vixit incontinenter, super revocatione ipsius non esset aliquatenus audienda, cum ejus intentio, si eundem fortè repeteret, exceptione possit commissæ fornicationis elidi, maxime cum antequam fuerit fornicata, ipsum non duxerit repetendum. Datum Laterani 11. Non. Aprilis, anno duodecimo.

HUGBALDO ARCHIEPISCOPO
Ravennati.

Correctione monasterij sancti Adelberti supra Padum in Ravennatenfidiocesi, sicut asseris, constituti tibi tunc Faventino Episcopo & venerabili fratri nostro Episcopo Lucensi & dilecto filio Abbati sancti Iohannis Evangelistæ Ravennat. dudum auctoritate nostra commissa, cum ad idem monasterium venissetis, invenistis illud graviter collapsum in temporalibus & in spiritualibus deformatum. Unde cum non esset ibidem qui faceret bonum usque unum, paucissimos monachos in eodem inventos & viventes in multorum scandalum dissolutè juxta mandati nostri tenorem exinde depulistis, cui nequivistis postmodum in rectore idoneo providere, quolibet curam ejusdem monasterij recusante. Cum autem nuper ad sedem apostolicam veniens proposueris coram nobis Ravennatem Ecclesiam olim dictum monasterium tenuisse, quod etiam per privilegium felices recordationis Innocentij Papæ prædecessoris nostri ei extitit confirmatum, illud tibi restitui petivisti. Quia verò de jure ipsius Ecclesie nobis plenè liquere non potuit, volentes tibi gratiam facere specialem, de fratrum nostrorum consilio ex benigna providentia tibi personaliter duximus supradictum monasterium committendum, ut liberam provisionem atque correctionem auctoritate nostra obtineas in eodem. Tu ergo, sicut vir providus & discretus, gratiam tibi factam attendens, per diligentiam sollicitam & sollicitudinem diligentem illud studeas taliter in spiritualibus & temporalibus reformare ut circa idem factum plenior apostolicæ sedis gratiam merearis. Datum Laterani 11. Non. Aprilis &c. ut supra.

Epist. 14.
De correctione monasterij Adelberti.